Bývalá věznice v Uherském Hradišti?

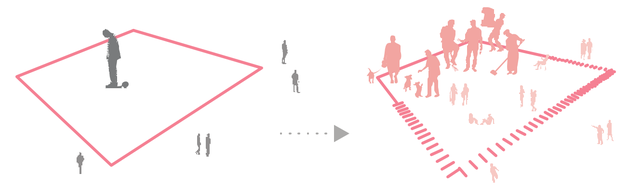

Kontroverzní téma vězeňství je a vždy bude předmětem diskuz veřejnost, ale často je přehlíženo a opomíjeno architekty. Ac chceme nebo nechceme, věznice hrají důležitou roli v současné společnosti i soudnictví. Současný vězeňský systém je neefektivní a neudržitelný.

V Uherskohradišťské věznici byli lidé trýzněni a vyšlýcháni, patřila k těm nejhroznějším. Areál v centru města je dlouhodobě nevyužit, uzavřen a leží ladem. Samotná věznice a její minulost v nás vzbuzuje zvědavost a respekt.

Pokud pohlížíme na věznice jako na nástroj trestu (odnětí všech práv, povinností a potřeb), jak můžeme s trestancích chtít, aby se zpět začlenili do běžné společnosti bez následků?

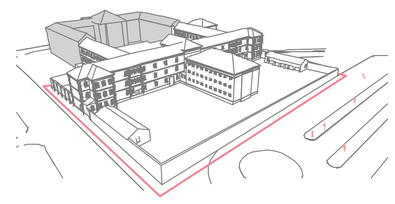

Návrh nové věznice vychází z osvědčených principů severozápadní Evropy, kde se vězením nesnaží odsouzeného trestat, ale změnit pohled na svět a naučit vězně novým hodnotám a zodpovědnosti za své chování.

Vězňům je dána důvěra a volnost v rozhodování a řešení problémů. Vězeňský personál nemá roli nadřízeného dozorce, ale rádce a vzoru. K vězňům je přistupováno individuálně. S každým je vypracován program odnětí svobody, který je pro odsouzeného smysluplný. Vězeň má režim, pracuje a stará se sám o sebe. Vězeň žije životem simulující běžný život na svobodě. Pak je pro něj snažší navázat na svobodný život a tím i snížena potřeba páchat trestné činy. Procento recidivy se značně sníží.

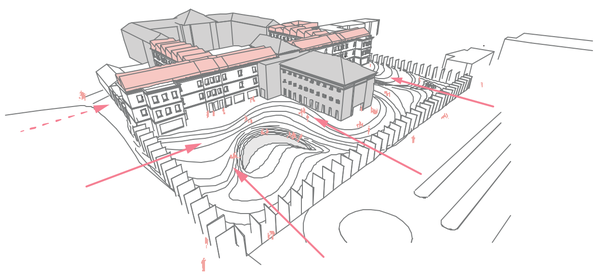

Celé hlavní nádvoří věznice se otevírá a plynule navazuje na veřejný prostor, tvoří jakousi přírodní oázu v betonovém okolí městského prostoru. Stěna je rozčleněna na 68 dílů, které jsou vnímány jako památník stejnému počtu obětí totalitní minulosti. Přízemí věznice propojuje veřejnou a vězeňskou společnost prostřednictvím kontaktu, který je vnímán skrze jeho částečné prosklení a odlehčení konstrukce. Tyto dva světy jsou však právoplatně strukturně odděleny.

Součástí komplexu věznice je zachovaná budova dřívějšího samotek a kaple, v těchto částech je umístěno muzeum s novou hmotou vstupu a komunikací, které propojují rozdílné hmoty.
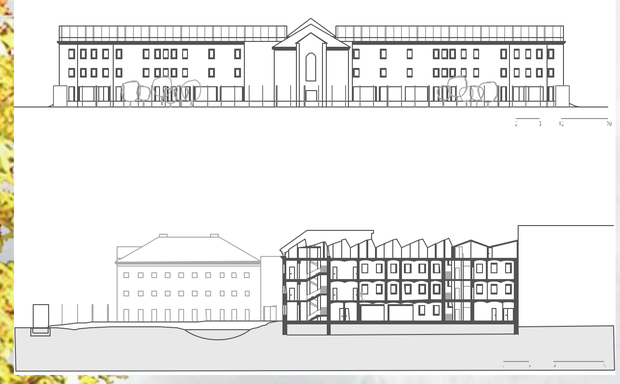
Rekonstrukce věznice je koncipována jako sobestačný objekt s produkcí ovoce, zeleniny a včelích produktů. K hlavnímu pěstování slouží určený prostory na střeše a na vnitřním nádvoří. Střešní konstrukce je vyměněna za novou ocelovou konstrukci tvořící skleníky. Pro pěstování je využita kombinace technologie tradičního skleníku se sklenníkem solárním, ten určuje jeho tvar. Ke zvýšení produkce pomáhá hydroponický systém drip.
Voda ze střech je svedena do retenčních nádrží pod vnitřním nádvoří. Ochranu proti náhlavovým deštům slouží záchytná jezírka ve veřejném prostoru věznice.